

Když bolest v srdci dohasíná,
a šedavě se kouří z Tvého svědomí.
Máš blízko ke kamenným sochám
Co poztrácely viny vědomí.

Tvé místo v parku má střechu z červeného buku
A u země tam bývá v noci chladněji
Než zkameníš, tak podáš Romeovi ruku
Mrkneš na Julii, Tvé proměny se dodějí

Tak si kamením...
A já mám strach
Tiše kamením...
A já se bojím
Že to kamení má váhu špatných činů
Že i má kolena už mizí celá v zemi
Marně v mých očích hledáš...
Marně v tvých očích hledám nevinu.

Vím že být nehybný celý den se nesluší
Když stojím mezi svými v póze "Zasněný"
pod ptačími křídly mě aspoň nikdo neruší.
Jsem stojan na holuby s špičatými rameny

Bojíš se zkamenět a o sochách nic nevíš
Zlobíš se na mě pro mé móresy
Každý má způsob jak se srovná s vlastní špínou
Jedna se vykoupe a druhý tuhne si

Tak si kamením...
A já mám strach
Tiše kamením...
A já se bojím
Že to kamení má váhu špatných činů
Že i má kolena už mizí celá v zemi
Marně v mých očích hledáš...
Marně v tvých očích hledám nevinu.